

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 856

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 19 octombrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 593 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91 ⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală.....	2-3	1.411. — Hotărâre pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări	9-11
Decizia nr. 596 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală.....	4-5	1.415. — Hotărâre privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor publice comunale a unor drumuri de interes local situate în județul Vaslui	11-12
Decizia nr. 613 din 21 septembrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.....	5-7	1.416. — Hotărâre privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Bihor și în administrarea Consiliului Județean Bihor	12-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.409. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Pasaj denivelat pe DN 19 km 108+746 la Moftin, județul Satu Mare“.....	7-8	1.419. — Hotărâre pentru modificarea structurii sumelor alocate din credite externe Ministerului Justiției pe anul 2006	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 593**

din 21 septembrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2
din Codul de procedură penală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Pop în Dosarul nr. 1.037/2004 al Tribunalului Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat este în concordanță cu dispozițiile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.037/2004, **Tribunalul Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Dumitru Pop în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 91⁶ din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 26 alin. (1) din Constituție, privind dreptul la viața intimă, familială și privată, deoarece „dă posibilitatea oricui să-și preconstituie mijloace de probă pe care să le folosească la discreție în funcție de interesele sale, în lipsa unei autorizații din partea instanței de judecată”. Pe de altă parte, mai susține autorul excepției, dispozițiile legale criticate încalcă și dreptul persoanei la respectarea vieții sale private și de familie, consacrat prin art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, text conform căruia orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale, iar amestecul unei autorități publice în exercitarea drepturilor fundamentale este permis numai dacă este prevăzut prin lege și dacă acesta constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară securității naționale, siguranței publice, bunăstării economice a țării, apărării ordinii și prevenirii infracțiunilor, protecției sănătății sau a moralei, protecției drepturilor și libertăților altor persoane.

Tribunalul Mureș apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, modificate și completate prin Legea nr. 356 din 21 iulie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 677 din 7 august 2006, având următorul cuprins: *„Înregistrările prevăzute în prezenta secțiune, efectuate de părți sau de alte persoane, constituie mijloace de probă când privesc propriile convorbiri sau comunicări pe care le-au purtat cu terții. Orice alte înregistrări pot constitui mijloace de probă dacă nu sunt interzise de lege.”*

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale sunt neconstituționale, deoarece sunt contrare prevederilor art. 26 din Constituție, privind viața intimă, familială și privată, precum și dispozițiilor art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la respectarea vieții private și de familie.

Examinând excepția astfel cum a fost formulată, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Astfel, rațiunea reglementării în conținutul art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală a posibilității ca înregistrările prezentate de părți să poată *„constitui mijloace de probă, dacă nu sunt*

interzise de lege“ este aceea ca oricine care are o probă ce poate servi aflării adevărului să o poată prezenta, dispozițiile respective fiind aplicabile în cazul surprinderii în mod spontan a unor fapte sau întâmplări ce sunt înregistrate prin mijloace audio sau video. Folosirea unor astfel de înregistrări ca mijloc de probă într-un proces penal este în concordanță cu prevederile art. 53 din Constituție, care recunosc legitimitatea unor restrângeri ale exercițiului unor drepturi sau libertăți, inclusiv ale exercițiului dreptului la respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private — invocat în motivarea excepției —, dacă acestea se fac prin lege și în vederea apărării unor valori sociale importante, precum desfășurarea instrucției penale sau prevenirea faptelor penale.

Mai mult, legislația procesual-penală prevede suficiente garanții în vederea înlăturării unor eventuale abuzuri, dispozițiile art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală aplicându-se numai în cazul săvârșirii unei infracțiuni, când, în vederea aflării adevărului, înregistrările pot fi supuse expertizei tehnice (art. 91⁶ alin. 1), părțile având posibilitatea contestării lor potrivit prevederilor art. 64, 67 și 68 din Codul de procedură penală.

Se constată, de asemenea, că dispozițiile legale criticate nu încalcă nici prevederile actelor internaționale aplicabile în materie. Astfel, Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale admite, prin prevederile art. 8 paragraful 2, amestecul unei autorități publice în exercitarea dreptului la respectarea vieții private și familiale a persoanei, a domiciliului său și a corespondenței sale, „în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale [...]”. Culegerea de informații și date cu privire la pregătirea săvârșirii unor infracțiuni sau la derularea acțiunilor cu caracter infracțional se realizează, fără îndoială, în scopul „desfășurării instrucției penale” (chiar dacă se face anterior momentului începerii urmăririi penale) și constituie unul dintre cele mai eficiente mijloace de „prevenire a faptelor penale”.

Art. 12 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată și promulgată de Adunarea generală a O.N.U. prin Rezoluția nr. 217 A (III) din 10 decembrie 1948, prevede că „Nimeni nu va fi obiectul unor imixțiuni arbitrare în

viața sa particulară, în familia sa, în domiciliul său ori în corespondență, nici al unor atingeri ale onoarei sau reputației sale. Orice persoană are dreptul la protecția legii împotriva unor astfel de imixțiuni sau atingeri”. Același document internațional prevede însă, la pct. 2 al art. 29, că „În exercitarea drepturilor și libertăților sale, fiecare persoană este supusă numai îngrădirilor stabilite de lege în scopul exclusiv al asigurării recunoașterii și respectului drepturilor și libertăților celorlalți și în vederea satisfacerii cerințelor juste ale moralei, ordinii publice și bunăstării generale, într-o societate democratică”.

În examinarea excepției de neconstituționalitate, trebuie avută în vedere, de asemenea, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului care, în cauza „P.G. și J.H. contra Regatului Unit”, 2001, a apreciat că, în cazul în care „înregistrările nu au constituit singura probă împotriva acuzatului, iar acesta a avut posibilitatea să conteste atât autenticitatea, cât și folosirea ei”, nu s-a adus atingere dreptului la un proces echitabil.

În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, și anume cauza „Burzo contra României”, 2002, se constată că aceasta nu numai că nu confirmă neconstituționalitatea dispozițiilor legale criticate, dar nici nu are incidență în cauză. Astfel, în cauza amintită, Curtea europeană a reținut că susținerile privind încălcarea art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu se sprijină pe niciun element din dosar, respingând cererea ca inadmisibilă.

În legătură cu constituționalitatea prevederilor de lege criticate în prezenta cauză, sub aspectul altor critici de neconstituționalitate, Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 21 din 3 februarie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 159 din 17 aprilie 2000, precum și prin Decizia nr. 539 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 61 din 18 ianuarie 2005, reținând că acestea nu încalcă dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, fiind în concordanță și cu prevederile Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Prin aceleași decizii s-a constatat, de asemenea, că dispozițiile menționate respectă condițiile stabilite de Constituție pentru restrângerea exercițiului unor drepturi.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 91⁶ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Dumitru Pop în Dosarul nr. 1.037/2004 al Tribunalului Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 596

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3
din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Simoaica în Dosarul nr. 589/4/2003 al Judecătoriei Sectorului 4 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în această materie și apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate în motivarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 9 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 589/4/2003, **Judecătoria Sectorului 4 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Cornel Simoaica în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală sunt contrare prevederilor art. 24 alin. (1) din Constituție, deoarece, potrivit art. 289 din același cod, judecata se desfășoară potrivit principiilor privitoare la oralitate, nemijlocire și contradictorialitate, tocmai pentru a asigura pe deplin persoanei trimise în judecată dreptul fundamental la apărare. Or, de vreme ce martorul a fost audiat în faza de urmărire penală în absența inculpatului sau a apărătorului ales, recitarea depoziției acestuia în faza de judecată este de natură a afecta grav dreptul la apărare și la un proces echitabil, întrucât îl privează pe inculpat de posibilitatea de a pune întrebările necesare apărării. Se invocă în susținerea excepției de neconstituționalitate și încălcarea prevederilor constituționale ale art. 11 și ale art. 20, prin raportare la art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 14 pct. 3 lit. e) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, referitoare la dreptul la un proces echitabil și la solicitarea audierii martorilor acuzării și confruntarea cu aceștia.

Judecătoria Sectorului 4 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prevederile legale criticate nu încalcă dispozițiile

constituționale și convenționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, care prevede: *„Dacă ascultarea vreunuia dintre martori nu mai este posibilă, instanța dispune citirea depoziției date de acesta în cursul urmăririi penale și va ține seama de ea la judecarea cauzei”*.

Autorul excepției susține că aceste prevederi legale sunt contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 11 referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, în art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului și în art. 24 referitoare la dreptul la apărare. De asemenea, susține că aceleași dispoziții sunt contrare și prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. d) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 14 pct. 3 lit. e) din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, ambele referitoare la dreptul la un proces echitabil și la solicitarea audierii martorilor acuzării și confruntarea cu aceștia.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textul de lege criticat a mai format, în numeroase rânduri, obiect al controlului de constituționalitate, cu o motivare similară și prin raportare la aceleași prevederi constituționale și convenționale. Astfel, prin Decizia nr. 275 din 26 iunie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 565 din 6 august 2003, și prin Decizia nr. 386 din 16 octombrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 26 noiembrie 2003, pronunțându-se asupra

constituționalității prevederilor legale criticate, Curtea a constatat că dreptul la apărare al inculpatului nu este afectat de valorificarea unei depoziții date în cursul urmăririi penale de către martorul care, din motive obiective, nu s-a putut prezenta în fața instanței pentru o nouă declarație. Inculpatul poate cunoaște declarația dată de un martor în cursul urmăririi penale fie prin apărătorul său, care are dreptul să asiste la audierea martorului, fie cu prilejul prezentării materialului de urmărire penală, având posibilitatea de a cere confruntarea cu acesta. De altfel, instanța de judecată are deplina libertate de a aprecia o declarație de martor dată în faza de urmărire penală, pronunțându-se asupra concludenței, pertinentei și utilității ei abia după coroborarea acesteia cu celelalte probe administrate în cauză. Inculpatul are dreptul, și în acest

caz, de a ataca, potrivit legii, hotărârea instanței, atunci când se consideră prejudiciat. Legea prevede, așadar, toate garanțiile procesuale pentru realizarea dreptului la apărare al inculpatului, iar dispozițiile legale criticate nu numai că nu contravin, dar contribuie la realizarea acestui drept.

De asemenea, Curtea a reținut că sunt în interesul aflării adevărului citirea și punerea în discuția părților a depoziției date în cursul urmăririi penale de către martorul care, din cauze obiective, nu s-a putut prezenta în fața instanței pentru a da o nouă declarație.

Atât soluțiile, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 327 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Simoaica în Dosarul nr. 589/4/2003 al Judecătorei Sectorului 4 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 613

din 21 septembrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005, excepție ridicată de Gheorghe Zbârlea în Dosarul nr. 2/S/2006 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, constatându-se lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, se dă cuvântul autorului excepției, care solicită admiterea acesteia, reiterând aspectele invocate în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate sunt în concordanță cu prevederile constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2/S/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității**. Excepția a fost ridicată de Gheorghe Zbârlea într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ în contradictoriu cu intimatul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității. În speță, petentul contestă, în temeiul art. 16 alin. (1) din Legea nr. 187/1999, Decizia nr. 185 din 14 octombrie 2005 a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 au fost încălcate dispozițiile art. 115 alin. (6) din Constituție (delegarea legislativă), precum și art. 53 (restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți), art. 57 (modalitatea privind exercitarea drepturilor și libertăților), respectiv art. 41 (dreptul la muncă). Astfel, se arată că, potrivit art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, nu poate fi funcționar public persoana care a desfășurat activitate de poliție politică. Autorul excepției arată că prin adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005, prin care se prelungește activitatea Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, se încalcă, pe de o parte, prevederile constituționale privitoare la delegarea legislativă, deoarece a fost voința Guvernului, și nu a Parlamentului privind prelungirea acestei activități, iar aceasta s-a realizat prin încălcarea art. 115, care împiedică emiterea de ordonanțe de urgență în anumite domenii, iar pe de altă parte, se încalcă dreptul la muncă, deoarece această ordonanță de urgență, prin efectul său și prin raportare la prevederile din Statutul funcționarilor publici, determină ca o persoană ce a făcut poliție politică să nu mai poată fi funcționar public, ceea ce, în opinia autorului excepției, constituie o restrângere a dreptului cu caracter permanent, ceea ce nu poate fi permis.

Curtea de Apel București – Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale consideră că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 sunt constituționale în raport cu prevederile art. 115 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, apreciind, în esență, că este de competența legiuitorului să stabilească, pentru fiecare categorie profesională, condițiile generale pentru a accede într-o anumită funcție sau profesie.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece interdicția reglementării în domenii ce fac obiectul legilor organice este prevăzută de art. 115 alin. (1) din Constituție pentru ordonanțele emise de Guvern în baza unei legi speciale de abilitare adoptate de Parlament. Această interdicție nu operează în cazul ordonanțelor de urgență care se adoptă de Guvern în temeiul prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, situație în care Guvernul este obligat să motiveze urgența în cuprinsul ordonanței. Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2005 a fost adoptată prin Legea nr. 126/2006, astfel încât conținutul său normativ a devenit lege, iar reglementarea inițială instituită prin ordonanță a devenit exclusiv actul legiuitorului, expresia voinței sale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuării activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, aprobată prin Legea nr. 126/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 15 mai 2006, care au următorul cuprins:

„Art. 1. – Desfășurarea activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității se prelungește pentru o perioadă de 6 ani de la data expirării termenului prevăzut la art. 22 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică.

Art. 2. – În perioada desfășurării activității, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității îndeplinește orice atribuții date în competența sa prin Legea nr. 187/1999, precum și prin orice alte legi speciale.“

În opinia autorului excepției, dispozițiile de lege menționate încalcă prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție (delegarea legislativă), precum și art. 53 (restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți), art. 57 (modalitatea privind exercitarea drepturilor și libertăților), respectiv art. 41 (dreptul la muncă).

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 22 din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității își desfășoară activitatea pe o perioadă de 6 ani, cu posibilitatea prelungirii acesteia prin lege. Prin art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuării activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, s-a prelungit desfășurarea activității consiliului pe o perioadă de 6 ani de la data expirării termenului prevăzut de art. 22 din Legea nr. 187/1999 (decembrie 2005). De asemenea, prin același act normativ s-a prevăzut că, în perioada desfășurării activității, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității să îndeplinească orice atribuții date în competența sa prin Legea nr. 187/1999, precum și prin orice alte legi speciale.

Conform art. 115 alin. (6) din Constituție, invocat în motivarea excepției, *„Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică“.*

Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2005 nu a fost adoptată într-un domeniu vizat de articolul constituțional enunțat, ci a fost dată în aplicarea dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 187/1999, avându-se în vedere, pe de o parte, că în luna decembrie 2005 expira termenul de 6 ani prevăzut de lege pentru desfășurarea activității Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, iar pe de altă parte, că era necesară continuării activității acestuia datorită faptului că, printr-o serie de legi speciale, acestui consiliu i-au fost acordate atribuții de verificare a apartenenței anumitor categorii profesionale la organele de securitate, ca poliție politică ori de colaborator al acestora.

Mai mult, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 149/2005 a fost adoptată prin Legea nr. 126/2006, astfel încât conținutul său normativ a devenit lege, iar reglementarea inițială instituită prin ordonanță a devenit exclusiv actul legiuitorului, expresia voinței sale.

Prin urmare, nu se poate susține că adoptarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 încalcă prevederile art. 115 alin. (6) din Constituție.

Referitor la susținerea că prin prelungirea activității Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității se aduce atingere dreptului la muncă, astfel cum este acesta consfințit de Constituție, Curtea reține că cerința ca cetățenii români care au desfășurat activitate de poliție politică să nu poată face parte din corpul funcționarilor publici este justificată de necesitatea ca toți membrii aparatului administrației publice să fie loiali statului și

principiilor generale de organizare a statului român, asigurându-se în acest mod credibilitatea acestora și a aparatului administrativ. Această cerință nu afectează dreptul la muncă, deoarece instituirea prin lege a unor condiții pentru ocuparea unor funcții sau exercitarea unor profesii nu reprezintă o încălcare a dreptului la muncă și la alegerea profesiei. De altfel, în acest sens s-a mai pronunțat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 41 din 24 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 24 februarie 2006, prin care s-a statuat că „instituirea unei condiții de natura celei prevăzute de art. 50 lit. j) din Legea nr. 188/1999 nu este contrară art. 41 din Constituție. De altfel, o asemenea condiție asigură funcționarea administrației publice pe baza respectării principiilor democrației, precum și credibilitatea și loialitatea funcționarilor publici“.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 149/2005 privind unele măsuri pentru asigurarea continuității activității Consiliului Național pentru Studiul Arhivelor Securității, excepție ridicată de Gheorghe Zbârlea în Dosarul nr. 2/S/2006 al Curții de Apel București — Secția a VII-a civilă și pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 21 septembrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Pasaj denivelat pe DN 19 km 108+746 la Mofțin, județul Satu Mare“

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 4 alin. (1) din Legea nr. 198/2004 privind unele măsuri prealabile lucrărilor de construcție de autostrăzi și drumuri naționale,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Pasaj denivelat pe DN 19 km 108+746 la Mofțin, județul Satu Mare“, potrivit hărții topografice prevăzute în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată, situate pe amplasamentul lucrării prevăzute la art. 1, expropriator fiind statul român prin Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. de sub autoritatea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Imobilele supuse exproprierii sunt menționate în tabelul prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Se aprobă suma globală estimată, de 167 mii lei, alocată prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita prevederilor anuale aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare, ca justă despăgubire pentru imobilele ce constituie amplasamentul lucrării prevăzut la art. 1.

Art. 4. — Suma prevăzută la art. 3 se virează de Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei hotărâri, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A.

* Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România — S.A. care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

pentru lucrarea de utilitate publică prevăzută la art. 1, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 5. — (1) Planul cu amplasamentul lucrării, delimitarea suprafețelor și a construcțiilor supuse exproprierii, precum și tabelul prevăzut în anexa nr. 2 se aduc la cunoștință publică prin afișare la sediile consiliilor locale implicate și vor rămâne afișate până la finalizarea procedurii de despăgubire, potrivit legii.

(2) Planul cu amplasamentul lucrării va fi publicat și într-un ziar local.

Art. 6. — Regularizarea documentațiilor cadastrale se va efectua de către expropriator, pe baza proiectului tehnic și a detaliilor de execuție, fără a afecta dispozițiile prezentei hotărâri, cu respectarea reglementărilor în vigoare.

Art. 7. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Constantin Dascălu,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 octombrie 2006.
Nr. 1.409.

ANEXA Nr. 2

TABEL

cu imobile proprietate privată situate pe amplasamentul lucrării „Pasaj denivelat pe DN 19 km 108+746 la Moftin, județul Satu Mare“

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numărul cadastral	Suprafața terenului		Suprafața construcțiilor — m ² —	Numele proprietarilor
				Suprafața rezultată din acte — m ² —	Suprafața rezultată din măsurători — m ² —		
1	2	3	4	5	6	7	8
1.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/6/A		29	0	Rațiu Gh. Vasile
2.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/5/A		97	0	Botos Paul, Kiss Erno, Kiss Francisc, Kiss Istvan, Pintea Iudita
3.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/4/A		188	0	Boszormenyi Adalbert
4.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/3/A		84	0	Borota Petru, Borota Nicolae
5.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/2/A		95	0	Borota Petru, Borota Nicolae
6.	Satu Mare	Moftinu Mic	565/2/1/A		215	0	Societatea Comercială „Starmobel“ — S.R.L.
7.	Satu Mare	Moftinu Mic	578/1/A		548	0	Compania Piscicolă Română, concesionar Societatea Comercială „Valnova“ — S.R.L.
8.	Satu Mare	Moftinu Mic	580/A		59	0	Compania Piscicolă Română, concesionar Societatea Comercială „Valnova“ — S.R.L.
9.	Satu Mare	Moftinu Mic	582/1/A		574	0	Compania Piscicolă Română, concesionar Societatea Comercială „Valnova“ — S.R.L.
10.	Satu Mare	Moftinu Mic	677/A		1.060	0	Composesorat Moftinu Mic
11.	Satu Mare	Moftinu Mic	676/A		482	0	Composesorat Moftinu Mic
12.	Satu Mare	Moftinu Mic	876/1/A		1.507	0	Composesorat Moftinu Mic
13.	Satu Mare	Moftinu Mic	560/1/A		959	0	Hiripi Iolanda
14.	Satu Mare	Moftinu Mic	560/2/A		105	0	Suveg Marin
TOTAL:					6.002		

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 345/2005,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 345/2005, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

p. Ministrul afacerilor externe,
Anton Niculescu,
secretar de stat

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,
Zsolt Nagy

Ministrul integrării europene,
Anca Daniela Boagiu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 octombrie 2006.
Nr. 1.411.

ANEXĂ

NORME

de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări

CAPITOLUL I

Organisme cu competențe în gestionarea și exploatarea Sistemului Informatic Național de Semnalări

Art. 1. — (1) Comitetul de Coordonare Strategică, denumit în continuare *CCS*, înființat în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 128/2005 privind înființarea, organizarea și funcționarea Sistemului Informatic Național de Semnalări, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 345/2005, denumită în continuare *ordonanță de urgență*, în scopul analizării și coordonării funcționării Sistemului Informatic Național de Semnalări, denumit în continuare *SINS*, este un organism consultativ, fără personalitate juridică, ce funcționează pe lângă Ministerul Administrației și Internelor.

(2) *CCS* este un organism interministerial, prezidat de ministrul administrației și internelor și format din reprezentanți, la nivel de secretar de stat sau, după caz, subsecretar de stat, din cadrul următoarelor autorități publice:

- a) Ministerul Administrației și Internelor;
- b) Ministerul Justiției;
- c) Ministerul Afacerilor Externe;
- d) Autoritatea Națională a Vămirilor.

(3) *CCS* are rolul de a facilita și de a eficientiza comunicarea și colaborarea dintre autoritățile competente, precum și de a fundamenta ordinele sau, după caz,

deciziile acestora privind măsurile adoptate și acțiunile corelate, referitoare la crearea, dezvoltarea și funcționarea *SINS*.

Art. 2. — (1) Activitatea *CCS* se desfășoară în reuniuni semestriale sau ori de câte ori este necesar, la convocarea președintelui *CCS*.

(2) Secretarul *CCS* stabilește ordinea de zi a reuniunii *CCS* și prezintă raportul privind implementarea *SINS*.

(3) Deciziile *CCS* sunt acte cu caracter de recomandare, care stau la baza propunerilor de acte normative inițiate și a măsurilor adoptate de conducătorii autorităților competente.

(4) Resursele financiare necesare pentru desfășurarea reuniunilor *CCS* și ale secretariatului acestuia se asigură din bugetul de venituri și cheltuieli al Ministerului Administrației și Internelor.

Art. 3. — (1) *CCS* are următoarele atribuții principale:

a) evaluează gradul de armonizare a legislației românești cu acquis-ul Schengen și formulează, prin deciziile adoptate, recomandări către instituțiile abilitate, cu privire la cadrul legislativ în vederea armonizării acestuia cu legislația ori cu practicile comunitare și internaționale;

b) face recomandări privind alocarea de fonduri pentru implementarea și asigurarea funcționării *SINS*;

c) formulează, pregătește și contribuie la fundamentarea deciziilor, în vederea asigurării coerenței în procesul de elaborare și implementare de strategii, politici și programe

în cadrul autorităților competente care furnizează și/sau consultă semnalări;

d) analizează necesitatea și oportunitatea includerii de noi autorități în categoria celor definite la art. 2 lit. b) din ordonanța de urgență;

e) analizează necesitatea și oportunitatea încorporării în SINS a unor noi categorii de semnalări, așa cum sunt definite la art. 2 lit. a) din ordonanța de urgență, și propune informațiile pe care trebuie să le conțină aceste categorii de semnalări;

f) constată dacă instituțiile care solicită să devină autorități competente au implementate măsurile necesare pentru furnizarea și/sau consultarea de semnalări;

g) înființează grupuri de lucru necesare pentru dezvoltarea SINS;

h) stabilește modalitățile de cooperare interinstituțională în vederea dezvoltării și funcționării SINS;

i) formulează recomandări privind eliminarea suprapunerilor de competențe în funcționarea SINS între autoritățile competente, propunând acestora măsurile ce se impun;

j) evaluează modul de îndeplinire a obiectivelor acțiunilor cuprinse în Planul de implementare al SINS;

k) mediază conflictele între autoritățile competente care au furnizat semnalări, conform art. 8 alin. (3).

(2) Președintele CCS poate solicita autorităților competente, din oficiu sau la propunerea Secretariatului Comitetului de Coordonare Strategică, denumit în continuare SCCS, informări privind stadiul realizării Planului de implementare a SINS, precum și propuneri privind adoptarea măsurilor ce se impun și prezintă anual Guvernului un raport de activitate privind implementarea și funcționarea SINS.

Art. 4. — (1) SCCS este asigurat de Direcția generală integrare europeană și relații internaționale din cadrul Ministerului Administrației și Internelor.

(2) Funcția de secretar al CCS este asigurată de directorul general al Direcției generale integrare europeană și relații internaționale.

(3) SCCS are următoarele atribuții principale:

a) monitorizează modificările legislative și instituționale intervenite la nivelul Uniunii Europene în domeniul Sistemului informatic Schengen și prezintă informări în acest sens CCS;

b) asigură corecta difuzare către autoritățile implicate a deciziilor luate în cadrul grupurilor de lucru ale Uniunii Europene;

c) asigură legătura permanentă dintre instituțiile reprezentate în CCS;

d) realizează și prezintă CCS documente privind SINS întocmite pe baza datelor obținute de la autoritățile competente, precum și din alte surse;

e) monitorizează și comunică CCS modul de realizare a sarcinilor și stadiul implementării activităților specifice fiecărei autorități competente, conform Planului de implementare al SINS;

f) gestionează documentația CCS.

(4) Regulamentul de funcționare al SCCS se stabilește prin ordin al ministrului administrației și internelor.

Art. 5. — (1) Comitetul tehnic, denumit în continuare CT, este format din reprezentanți, la nivel de experți, ai tuturor autorităților competente prevăzute la art. 5 alin. (1) din ordonanța de urgență.

(2) Președintele CT este șeful structurii centrale din Ministerul Administrației și Internelor, cu atribuții în domeniul comunicațiilor și informaticii.

(3) CT are următoarele atribuții principale:

a) analizează activitatea de modernizare a sistemelor informatice și de comunicații participante la SINS, în vederea asigurării compatibilității între acestea și SINS;

b) analizează problemele tehnice semnalate de autoritățile competente, apărute în implementarea și funcționarea SINS, și propune modalități de soluționare ale acestora către CCS;

c) asigură punerea în aplicare a deciziilor CCS din punct de vedere tehnic;

d) prezintă propuneri către CCS pentru o mai bună funcționare a SINS, propunerile fiind înaintate prin SCCS;

e) asigură informarea autorităților competente cu privire la deciziile luate în cadrul grupurilor de lucru tehnice ale Uniunii Europene în domeniul Sistemului informatic Schengen.

(4) CT se întrunește trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, la convocarea președintelui comitetului.

(5) Secretariatul CT este asigurat de structura centrală din Ministerul Administrației și Internelor, cu atribuții în domeniul comunicațiilor și informaticii.

(6) Secretariatul CT are următoarele atribuții principale:

a) monitorizează modificările tehnice intervenite la nivelul Uniunii Europene în domeniul Sistemului informatic Schengen și transmite informări în acest sens CT și SCCS, care le prezintă CCS;

b) asigură legătura permanentă dintre autoritățile reprezentate în CT;

c) realizează și transmite SCCS, pentru a fi prezentate în CCS, documente privind aspectele tehnice ale SINS întocmite pe baza datelor obținute de la autoritățile competente, precum și din alte surse;

d) gestionează documentația CT.

CAPITOLUL II

Accesul și stocarea datelor conținute în SINS

Art. 6. — (1) Autoritățile competente consultă numai semnalările conținute în SINS necesare în vederea îndeplinirii propriilor atribuții și asigură accesul la acestea numai personalului autorizat în acest sens.

(2) Semnalările conținute în SINS nu pot fi transferate, descărcate sau copiate, cu excepția cazurilor prevăzute de art. 4 alin. (3) din ordonanța de urgență.

(3) Fiecare furnizare și/sau consultare de date cu caracter personal va fi înregistrată în SINS în scopul verificării admisibilității introducerii și/sau căutării. Înregistrarea poate fi folosită numai în acest scop și va fi ștearsă cel mai devreme după o perioadă de un an și cel mai târziu după o perioadă de 3 ani.

(4) În scopul furnizării și/sau consultării semnalărilor conținute în SINS, autoritățile competente vor emite o metodologie comună cuprinzând măsuri tehnice, operative și de procedură, corelate cu cerințele de securitate emise de autoritățile naționale competente în materie.

Art. 7. — (1) Autoritatea competentă care a furnizat semnalarea este autorizată să modifice, să suplimenteze, să corecteze sau să șteargă datele pe care le-a introdus.

(2) Dacă una dintre autoritățile competente care nu a emis o semnalare deține dovezi care să demonstreze că

una dintre date este falsă, incorectă sau a fost stocată în mod ilegal, aceasta va înștiința în termen de 10 zile autoritatea competentă, care a furnizat semnalarea, despre acest fapt.

(3) Autoritatea competentă care a furnizat semnalarea are obligația să verifice dovezile prevăzute la alin. (2) și, dacă este necesar, să modifice sau să șteargă imediat data respectivă.

(4) În cazul în care nu se ajunge la un consens, autoritatea competentă care nu a furnizat semnalarea va înainta cazul pentru mediere către CCS.

Art. 8. — (1) Înainte de introducerea unei semnalări privind o persoană, autoritatea competentă este obligată să verifice dacă persoana în cauză face obiectul altei semnalări, furnizată anterior în SINS.

(2) Dacă în urma verificării se stabilește că o persoană cu aceleași date de identitate face obiectul unei semnalări anterioare, autoritatea competentă care dorește să furnizeze noua semnalare va contacta autoritatea competentă, furnizoare a semnalării anterioare, pentru a stabili dacă aceasta se referă la aceeași persoană.

(3) În cazul în care în urma consultărilor se constată că semnalarea introdusă anterior se referă la aceeași persoană, noile date furnizate de ultima autoritate competentă în SINS se adaugă în mod automat la semnalarea deja existentă în SINS.

(4) În cazul persoanelor cu privire la care au fost solicitate măsuri diferite de mai multe autorități competente, autoritatea competentă care identifică persoana va informa despre acest fapt toate autoritățile competente care au solicitat măsuri. Ordinea de executare a măsurilor va fi stabilită de autoritatea competentă care a identificat persoana.

Art. 9. — (1) Datele cu caracter personal introduse în SINS în conformitate cu prevederile art. 6 din ordonanța de urgență sunt stocate numai pe perioada necesară atingerii scopului pentru care au fost introduse.

(2) Înainte de trecerea unei perioade de 3 ani de la data introducerii semnalării în SINS, autoritatea competentă furnizoare analizează necesitatea menținerii acesteia în sistem. Semnalarea poate fi menținută dacă acest lucru este necesar pentru realizarea scopului pentru care a fost furnizată în SINS.

(3) Orice prelungire a perioadei de valabilitate a unei semnalări este comunicată structurii centrale din Ministerul Administrației și Internelor care gestionează tehnic SINS, conform art. 3 alin. (2) din ordonanța de urgență.

(4) Perioada maximă de stocare a datelor prevăzute la art. 6 lit. d)—f) din ordonanța de urgență este de 10 ani.

(5) Perioada maximă de stocare a datelor prevăzute la art. 7 din ordonanța de urgență este de 5 ani.

(6) Perioada maximă de stocare a datelor prevăzute la art. 6 lit. a)—c) din ordonanța de urgență este stabilită, de autoritatea competentă furnizoare, de la caz la caz.

(7) Funcția de suport tehnic a SINS informează automat autoritățile competente, care au furnizat semnalările, cu privire la ștergerea programată a acestora din sistem, cu o lună înainte de împlinirea perioadei maxime de stocare.

(8) Semnalările șterse se păstrează timp de un an în sistem, pentru a putea fi consultate în scopul verificării exactității și legalității introducerii lor, după care sunt distruse.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea încadrării în categoria funcțională a drumurilor publice comunale a unor drumuri de interes local situate în județul Vaslui

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 și 13 din Ordonanța Guvernului nr. 43/1997 privind regimul drumurilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă încadrarea în categoria funcțională a drumurilor publice comunale a unor drumuri de interes local situate în județul Vaslui, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 540/2000 privind aprobarea încadrării în categorii

funcționale a drumurilor publice și a drumurilor de utilitate privată, deschise circulației publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 338 și 338 bis din 20 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se completează corespunzător.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 octombrie 2006.
Nr. 1.415.

ÎNCADRAREA
unor drumuri de interes local în categoria funcțională a drumurilor publice comunale
din județul Vaslui

Nr. crt.	Indicativul și denumirea drumului	Poziția kilometrică (origine, destinație)	Lungime — km —	Provine din:
1.	DC 16 A DC 16 (Știoborăni) — Știoborăni—Bălțați	0+000—3+606	3,606	drumuri de exploatare drum vicinal
2.	DC 22 B DJ 244 K (Bălțați) — Bălțați—Știoborăni	0+000—2+200	2,200	drum de exploatare
3.	DC 31 A DJ 245 E (Costești)— Costești—Deleni	0+000—3+170	3,170	străzi
4.	DC 27 B DJ 244 K — Tanacu — DC 27 A (Benești)	0+000—1+360	1,360	drum sătesc

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind transmiterea unei părți dintr-un imobil din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Bihor
și în administrarea Consiliului Județean Bihor

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și al art. 12 alin. (1) și (2) din Legea nr. 213/1998 privind proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea unei părți dintr-un imobil situat în municipiul Oradea, Calea Aradului nr. 2, județul Bihor, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului

Administrației și Internelor în domeniul public al județului Bihor și în administrarea Consiliului Județean Bihor.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul administrației și internelor,
Vasile Blaga

Ministrul sănătății publice,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

DATELE DE IDENTIFICARE

a părții de imobil care se transmite din domeniul public al statului
și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor în domeniul public al județului Bihor
și în administrarea Consiliului Județean Bihor

Denumirea și locul unde sunt situate imobilele	Persoana juridică de la care se transmit imobilele	Persoana juridică la care se transmit imobilele	Caracteristicile imobilelor	Număr atribuit de Ministerul Finanțelor Publice conform H.G. nr. 2060/2004 (cod de clasificare a imobilului)
Municipiul Oradea Calea Aradului nr. 2 Județul Bihor	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Domeniul public al județului Bihor și în administrarea Consiliului Județean Bihor	Pavilion 49-181-17 Administrativ Suprafață construită = 422 mp Suprafață desfășurată = 422 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181-18 Depozit Suprafață construită = 132 mp Suprafață desfășurată = 132 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181-19 Depozit Suprafață construită = 828 mp Suprafață desfășurată = 828 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181-20 Depozit Suprafață construită = 467 mp Suprafață desfășurată = 467 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181- 21 Ateliere Suprafață construită = 409 mp Suprafață desfășurată = 409 mp	34318 (parțial)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

<p>Municipiul Oradea Calea Aradului nr. 2 Județul Bihor</p>	<p>Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor</p>	<p>Domeniul public al județului Bihor și în administrarea Consiliului Județean Bihor</p>
--	--	---

Pavilion 49-181-23 Manej cai Suprafață construită = 2108 mp Suprafață desfășurată = 3141 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181-24 Grajd Suprafață construită = 546 mp Suprafață desfășurată = 546 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181- 25 Grajd Suprafață construită = 366 mp Suprafață desfășurată = 166 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181- 26 Magazie Suprafață construită = 13 mp Suprafață desfășurată = 11 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181-31 Depozit Suprafață construită = 88 mp Suprafață desfășurată = 88 mp	34318 (parțial)
Pavilion 49-181-33 Padoc câini Suprafață construită = 25 mp Suprafață desfășurată = 25 mp	34318 (parțial)
Pavilion 49-181-34 Magazii Suprafață construită = 50 mp Suprafață desfășurată = 50 mp	34318 (parțial)
Pavilion nr. 35 Punct control Suprafață construită = 8 mp Suprafață desfășurată = 8 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181-36 Magazii Suprafață construită = 35 mp Suprafață desfășurată = 35 mp	144698 (parțial)
Pavilion 49-181-38 Depozite Suprafață construită = 300 mp Suprafață desfășurată = 300 mp	34318 (parțial)

Municipiul Oradea Calea Aradului nr. 2 Județul Bihor	Domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Administrației și Internelor	Domeniul public al județului Bihor și în administrarea Consiliului Județean Bihor	Pavilion 49-181-43 Șopron Suprafață construită = 300 mp Suprafață desfășurată = 300 mp	144698 (parțial)
			Pavilion nr. 44 Șopron Suprafață construită = 168 mp Suprafață desfășurată = 168 mp	34318 (parțial)
			Pavilion nr. 45 Șopron Suprafață construită = 300 mp Suprafață desfășurată = 300 mp	34318 (parțial)
			Pavilion nr. 46 Șopron Suprafață construită = 281 mp Suprafață desfășurată = 281 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181- 49 Șopron Suprafață construită = 150 mp Suprafață desfășurată = 150 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181- 50 Șopron tehnică Suprafață construită = 216 mp Suprafață desfășurată = 216 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181- 52 Șopron Suprafață construită = 135 mp Suprafață desfășurată = 135 mp	144698 (parțial)
			Pavilion 49-181- 53 Șopron Suprafață construită = 88 mp Suprafață desfășurată = 88 mp	144698 (parțial)
			Pavilion 49-181- 56 Remiză auto Suprafață construită = 14 mp Suprafață desfășurată = 14 mp	34318 (parțial)
			Pavilion 49-181- 57 șopron Suprafață construită = 141 mp Suprafață desfășurată = 141 mp	144698 (parțial)
			Pavilion 49-181- 60 Atelier mecanic Suprafață construită = 99 mp Suprafață desfășurată = 99 mp	144698 (parțial)
			Suprafața terenului aferent celor 26 de imobile = 23126 mp	

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea structurii sumelor alocate din credite externe Ministerului Justiției pe anul 2006

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 19 din Legea bugetului de stat pe anul 2006 nr. 379/2005, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea structurii sumelor alocate din credite externe Ministerului Justiției pe anul 2006, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorului principal de

credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Justiției pe anul 2006.

Art. 3. — Ministerul Justiției răspunde de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul justiției,
Ion Codescu,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 11 octombrie 2006.
Nr. 1.419.

ANEXĂ

SITUAȚIE
privind redistribuirea sumelor alocate din credite externe Ministerului Justiției pe anul 2006

Cod	Denumirea indicatorilor	Program 2006	Modificări +/-	Program modificat 2006
61.06	„Ordine publică și siguranță națională“	34.091	—	34.091
01	Cheltuieli curente	4.500	-2.500	2.000
55	Titlul VII — Alte transferuri	4.500	-2.500	2.000
55.01	A. Transferuri interne	4.500	-2.500	2.000
55.01.03	Programe cu finanțare rambursabilă	4.500	-2.500	2.000
70	Cheltuieli de capital	29.591	+2.500	32.091
71	Titlul X — Active nefinanciare	29.591	+2.500	32.091
71.01	Active fixe (inclusiv reparații capitale)	29.591	+2.500	32.091
71.01.30	Alte active fixe (inclusiv reparații capitale)	29.591	+2.500	32.091

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

